Les soledats de Torra

Un moment de la presentació, que va tenir lloc a la plaça del Vi –s'havia previst fer inicialment a l'auditori Irla– per ampliar l'aforament QUIM PUIG.

"La soledat va amb el càrrec, com les crítiques. Té un punt d'acceptable, però jo, davant de les politiqueries, em posava molt nerviós", explicava ahir a Girona el president Quim Torra en la presentació del seu llibre Les hores greusen una plaça del Vi el més plena possible tenint en compte les restriccions per la Covid-19. Lluís Llach, que conduïa l'acte organitzat per la Fundació Les Voltes, li havia preguntat per la triple solitud a la qual va haver de fer front en el seu mandat: la pròpia del poder, la política enmig de les picabaralles entre les forces independentistes i la personal quan es va tancar a la Casa dels Canonges en l'esclat de la pandèmia, que és el període relatat al llibre. En el vessant polític, Torra va admetre que havia estat "una soledat volguda a vegades" i que en això feia autocrítica: "M'hi hauria d'haver ficat més, però no suportava que ens féssim la guerra tots plegats quan jo hi era per fer la independència." En aquest sentit, va assenyalar que s'havia sentit "bastant reflectit en la figura del president Irla, que també era un home que volia empènyer i que es va trobar enmig de desavinences i va acabar plegant i encarregant a Tarradellas que continués". La referència a Irla va venir lligada perquè una de les zones en què Torra anava a prendre l'aire durant el seu confinament a la Casa dels Canonges era a la cantonada on hi ha els busts d'Irla i Companys al Pati dels Tarongers. "Quan em vaig trobar millor, tenia tot un palau per mi, com qui a Girona va a la Devesa, jo anava al Pati dels Tarongers", va dir somrient. Va ser un període dur –sort en va tenir, va explicar, de l'ajuda d'una psicòloga, que li va recomanar "dosificar els plors"– per la soledat personal i sobretot per la gravetat de la situació, que Torra ja va copsar a principis de març. "Jo, darrere les xifres, veia persones", explicava el president ahir, instant els ciutadans a reflexionar sobre "el pacte de tolerància amb la mort" que sembla haver-se instaurat en la societat. Sense deixar de subratllar el "gran exercici de solidaritat" que ha suposat la pandèmia, va lamentar que alguns cops no s'hagi posat com a prioritat absoluta la vida: "Si haguéssim fet les coses d'una altra manera no hauríem d'haver arribat a triar amb l'economia." Com en anteriors ocasions, va ser molt crític amb l'actuació del govern espanyol en l'esclat de la pandèmia, tant amb el president Sánchez, per la tardança a actuar –"aquella quinzena jo li enviava un correu de WhatsApp cada dia"– i per la centralització de competències, com amb Salvador Illa i la seva "nefasta gestió" en la compra de material. "Això és el que no li perdono. Jo quan he patit més és quan enviàvem el personal sanitari a treballar sense prou condicions." La conclusió per a Torra és que, en no articular una resposta a l'uníson i amb compensacions per a tots els afectats, va quedar clar "quina bírria d'estat" és l'Estat espanyol, i va subratllar que per això cal la independència, per fer-ho millor. "Hi ha qui diu que cal oblidar la independència per centrar-se en la recuperació. No. La millor solució és la independència. Necessitem sobirania per poder legislar les nostres lleis i dedicar els recursos als catalans", va remarcar Torra, que, com Llach, es va mostrar partidari d'un govern a tres, entre ERC, Junts i la CUP. "Jo ho vaig intentar i no me'n vaig sortir. És el que sempre ens ha demanat la societat, des de les consultes."

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 18-03-2021, Pàgina 20

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/1940640-les-soledats-de-torra.html